

Prima instanță: judecătoria Centru, mun.Chișinău (jud.V.Efros)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.V.Pruteanu, A.Gavriliță, L.Popova)

Î N C H E I E R E

29 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme
de Justiție,

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Petru Moraru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Consiliul mun.Chișinău împotriva deciziei din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel
Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul
Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat(OTC) împotriva Consiliului
mun.Chișinău, intervenient accesoriu Î”Oxana Botnari” privind anularea deciziei
nr.9/51 din 02.12.2013 a Consiliului mun.Chișinău

c o n s t a t ă :

La data de 24.02.2014 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat(OTC)
a depus în instanța de judecată cerere împotriva Consiliului mun.Chișinău,
intervenient accesoriu Î”Oxana Botnari” privind anularea deciziei nr.9/51 din
02.12.2013 a Consiliului mun.Chișinău.

În motivarea acțiunii s-a indicat că Consiliul municipal Chișinău prin decizia
nr. 9/51-21 din 02 decembrie 2013 a transmis în locațiune, pe un termen de trei ani,
fără drept de privatizare, Îl. „Oxana Bondari”, încăperea nr.17 cu suprafața de 139,1
metri pătrați din incinta Liceului Teoretic „Alec Russo” din str. Alecu Russo 10,
lit.B.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în conformitate cu art.64 al
Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a
efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate și consideră că aceasta a
fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 68 din Legea nr. 436-XVI din
28.12.2006, prin notificarea nr. 1304OT4-46 din 13.01.2014, Oficiul Teritorial
Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău anularea
deciziei nr.9/51-21 din 02.12.2013, ca fiind emisă contrar legislației.

Prin răspunsul nr.06-04/76-91 din 21.01.2014, parvenit în adresa Oficiului
Teritorial Chișinău la 23.01.2014, Direcția generală economie, reforme și relații

patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău a informat despre inițierea procedurii de perfectare a proiectului de decizie cu privire la examinarea notificării Oficiului, care va fi înaintat spre examinare la una din ședințele ordinare a Consiliului municipal Chișinău, fapt care, în conformitate cu prevederilor art.68 alin., alin.(2),(3) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a determinat înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

Totodată, reclamantul menționează că la adoptarea deciziei contestate, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art.77 alin.3 și 5 al Legii nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală care prevede că bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietatea unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Astfel, consideră reclamantul că procedura licitației dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.136 din 10.02.2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de prioritatea prețului maxim propus. Or, organizarea licitației, presupunea liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune a bunului imobil din incinta Liceului Teoretic „Alecu Russo” din str. Alecu Russo 10, mun.Chișinău.

A mai indicat reclamantul că la adoptarea deciziei menționate, Consiliul municipal Chișinău urma să țină cont și de prevederile punctului 3.1. din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație, decât cea locativă-proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.4/11 din 26.09.2003, care stabilește că încăperile sunt acordate în locațiune prin intermediul licitațiilor pentru obținerea dreptului de închiriere a încăperilor cu statut nelocuibil sau pe baza principiilor generale.

Tot aici, invocă punctul 4.3. din Regulamentul licitațiilor pentru obținerea dreptului de locațiune a încăperilor aflate în gestiunea Consiliului municipal Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.6/25 din 18.02.2004, potrivit căruia, atunci când un set oarecare se expune de două ori la licitație și nu se vinde, el poate fi propus pentru vânzare în cadrul negocierilor directe sau dat în locațiune pe baza principiilor generale stabilite prin Regulamentul aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.4/11 din 26.09.2003.

De altfel, mai menționează reclamantul că conform prevederilor punctului 23 din Hotărârea Guvernului nr.483 din 29 martie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sînt justificate, adică nu sînt acoperite de chiria pe 6 luni.

Prin urmare, reclamantul consideră că Consiliul municipal Chișinău la adoptarea actului administrativ contestat a ignorat prevederile art.9 alin.(2) din

Legea nr. 317 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă, întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Totodată, reclamantul a indicat că la data de 03 martie 2014, în baza deciziei nr. 9/51-21 din 02 decembrie 2013, Consiliul municipal Chișinău a încheiat cu Î.I. „Oxana Bondari” contractul de locațiune nr. 5/14/002, invocând prevederile art.666 alin.(2) Cod civil, conform căruia contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Mai indică în argumentarea pretențiilor sale că potrivit art. 220 alin.(1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule, dacă legea nu prevede altfel.

Reiterează reclamantul că prin adoptarea deciziei nr. 9/51-21 din 02 decembrie 2013, Consiliul municipal Chișinău a încălcat prevederile art.77 alin.(5) al Legii nr.436 din 28 decembrie 2006, care stabilește că darea în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrative teritoriale se face prin licitație publică, organizată în condițiile legii, iar anularea actului inițial (decizia Consiliului municipal Chișinău) atrage după sine și anularea actului juridic încheiat ulterior (contractul de locațiune).

Tot în acest sens, reclamantul mai invocă prevederile art.219 alin.(2) Cod civil conform căruia fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire este obligată să plătească contravaloarea prestației.

Prin hotărîrea din data de 05.11.2014 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău cererea Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat a fost admisă, a fost anulată decizia nr.9/51-21 din 02.12.2013 a Consiliului municipal Chișinău și a fost anulat contractul de locațiune nr.5/14002 din 03.03.2014 încheiat între Consiliul municipal Chișinău și ÎI”Oxana Botnari”.

Prin decizia din data de 22.04.2015 a Curții de Apel Chișinău apelul depus de Consiliul municipal Chișinău a fost respins și a fost menținută hotărîrea din data de 05.11.2014 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău.

La data de 16.06.2015 Consiliul municipal Chișinău a depus recurs împotriva deciziei din data de 22.04.2015 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele inferioare nu au luat în considerație că bunul, obiect al contractului de locațiune, este proprietate a autorității publice și că în temeiul art.9, alin., alin.(1), (2), lit.h) al Legii privind administrarea și deținutarea proprietății publice nr.121-XVI din 04.05.2005, împuternicirile de proprietar al patrimoniului unității teritorial administrative sunt exercitate de consiliul local în numele unității administrative teritoriale. Iar, în domeniul administrării publice, de competența autorității administrației publice locale este deciderea asupra dării în locațiune/arendă sau comodat a încăperilor, terenurilor și a altor bunuri proprietate a unității teritorial-administrative.

A mai indicat că normele legale stabilesc darea în locațiune a bunurilor proprietate a unității teritorial administrative la licitație, dar legea stabilește și excepții în care se încadrează cauza în speță și care este posibil conform pct. 3.1.1. al Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativ – proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.4/11 din 26.09.2003, care stabilește că la licitație pentru arendă sunt expuse acele încăperi care sunt solicitate de două sau mai multe persoane.

Afirmă reclamantul că în cazul dat a fost depusă o singură cerere - a ÎI”Oxana Botnari” la data de 01.02.2011.

Invocă recurentul că acordarea în locațiune a încăperilor poate fi efectuată, conform Regulamentului invocat, la licitație sau prin negocieri directe.

La fel s-a referit recurentul la prevederile art.14, alin.(2), lit.c), 19, alin.(4) al Legii privind administrația publică locală și a invocat că acțiunile Consiliului municipal Chișinău la emiterea actelor contestate au fost legale.

Concluzionează recurentul că prin decizia recurată instanța de apel a limitat dreptul său de a determina liber voința și procedura emiterii actului administrativ și cu cine să încheie un contract, astfel fiind substituite atribuțiile de bază ale Consiliului municipal Chișinău.

A mai reiterat recurentul că decizia instanței de apel vine în contradicție cu circumstanțele de fapt și drept ale cauzei.

La data de 02.07.2015 intimatul a depus referință la cererea de recurs.

Conform art.434 CPC recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Conform materialelor pricinii, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia recurată la data de 22.04.2015, care a fost expediată recurentului, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere.(f.d.37).

Recurentul a depus cerere de recurs la data de 16.06.2015.

Astfel, instanța de recurs va lua în calcul data de 22.04.2015 ca dată când i s-a adus la cunoștință recurentului decizia motivată și va considera recursul depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în

temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenței privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurențelor poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Consiliul mun.Chișinău împotriva deciziei din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art.art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Consiliul municipiului Chișinău împotriva deciziei din 22 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Petru Moraru

Oleg Sternioală